

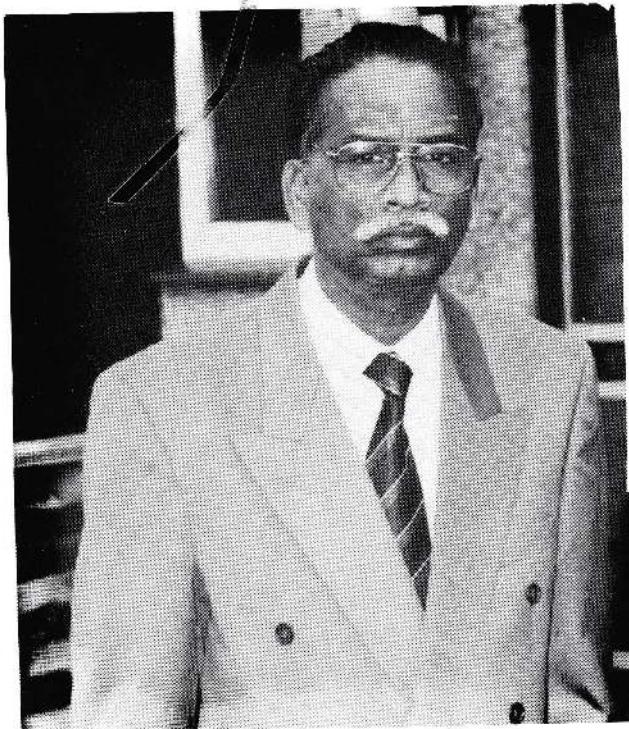

சிவரூபம்

2

சிவமயம்

அமரர் திரு கண்பதிப்பிள்ளை சிவஞானம் அவர்கள்

மண்ணில்

10.02.1935

வின்னில்

18.12.1996

திதிவெண்பா

மாணிடவளர் தாதுபுகழ் மார்கழீசேர் முன்றாக
வானிட்ட நவமிசேர் அமரபட்ச வளர்பிழைதன்னில் ~ சிவ
ஞானமவர் ஞாலழுறைநீங்கி விண்ணகத்தே
தாவுறைந்தார் இறைதாளினையே சரண்.

மறப்பதோ மக்கள் நின் பாசம்

வேலணைப் பதியில்

விழுமிய வேளாளர் தம் குலத்தில்
வஸ்ஸவன் நல்ல சிவஞானமாய் உதித்த
குல மகள் தன்னுடன்
கூடவே இல்லறம் கண்டு
குதாகலித்தனன் மக்கள் தம் உயர் வால்
நலமுடன் தொண்டுடன்
நற் பணி பலவும் செய்து
நாழுமே இறையடி பணிந்து
பல பட வாணிபம்
பற்பல செய்து தன் வாழ்வில்
பாங்குடன் புகழ்தனைப் பரப்பி
இலண்டனில் வைத்தே
இயமனும் இவரண்டை வந்து
இறையடி சேர்த்தனன் மாதோ!
மலரவன் பாதம்
மகிழ்வுடன் சென்றாய்
மறப்பதோ மக்கள் நின் பாசம்

கடவுளை எங்கே காணலாம்?

துறவில் ஒருவர், ஒரு காட்டுப் பாதையில் மர நிழலில் கண் முடிக்கிளாண்டு தீயானத்தில் இருந்தார். அவ் வழியில் வந்த இடையன் ஒருவன் இருபது வயதிருக்கும் ஆடுகளை மேய விட்டு, இத் துறவியண்டையில் வந்தான். அவரைப் பர்த்தக் கொண்டு இருந்தான். ஒரு மணித்தீயாலம் ஆகியது, துறவியே கண்ணைத் தீரக்க வில்லை, துறவியின் கையில் பிடித்து என்ன பகல் தாக்கமா? என்று கேட்டான். இறைவனை நினைத்து மனம் உருகு கிண்றேன் என்றார் துறவி, அது எப்படி இருக்கும்? இறைவனை எனக்கு காட்டுவாயா? என்று வம்புக்கு இழுத்து இறைவனை காட்டியே வேண்டும் என்று குழப்பம் விளைத்தான் இடையன். பல வகை விளக்கம் தந்தார் துறவி. அவன் அதையும் ஏற்கவில்லை. துறவியைக் கல்லிலாடுத்து விரட்டி னான் இடையன். துறவியும் மெதுவாக அவ்விடத்தை விட்டகன்றார்.

சுமார் மூன்று மாதம் கழிந்து துறவியார் தனிவழியே ஒரு கிராமத்தின் ஆடாகப் போயக் கொண்டிருந்தார். ஒரு குடிசையில் ஓரே அமளி பலர் கூடி நின்றனர். வாலிபன் ஒருவன் குடிசையுள்ளே கத்திக் குழந்தொன். அத்தனை கடுமையான வயிற்றுக்குத்து, பலரும் துறவியை அழைத்து விழுதி இடும்படி வேண்டுகின்றனர். துறவியோ உள்ளே சென்றார். அன்று இடையனாக நின்று தன்னை வருத்திய அதே வாலிபன் தான் இவன் வேதனையில் புழுவாகத் துடிக்கின்றான் என்பதை துறவி அறிந்து கொண்டார் அவன்னிடை தீயானத்தில் இருந்து விட்டு திருநீறு கொண்டு அவனுக்கு வந்த கொடு நோயை நீக்கி, ஆசி வழங்கினார். அவனுக்கு உடனே நோய் நீங்கியது.

இப்போ துறவி அவனை நோக்கி தமிரி உனக்கு வந்த வயிற்றுவலி எப்படி இருந்தது? என்று கூற என்றார். வயிற்று குற்று என்றால் என்ன? அது எப்படி இருக்கும் வயிற்றை அது என்ன செய்யும் எங்கே இருந்து அது வருகிறது. இப்படி கேள்வி மேல் கேள்விகளைத் தொடுத்தார் துறவி. அவனுக்கு இவற்றிற்கு பதில் சொல்ல முடியவில்லை. ஜோர்:

வயிற்றுக்குத்தையோ வலியையோ எப்படித்தான் தான் எடுத்துச் சொல்லுவேன். அது வந்தவனுக்குதான் ஐயா தெரியும், படம் கீற்க காட்ட முடியாது என்று பணித்தான்.

துறவி சிற்தபடியே கூறினார். அப்ரனே! நான் கூறும் இறைவனையும் உனக்கு எப்படி என்னால் விளக்க முடியும். எந்த வகையில் சொன்னாலும் அது விளங்க முடியாதது. வயிற்றுவலி எப்படி எடுத்து கூற முடியாததோ அதே போலத்தான் ஆண்டவனை ஓவ்வொருவரும் தாமாகவே உணர வேண்டுமே யன்றி எவ்வாலும் எவ்வகையிலும் விளக்க முடியாது. இறைவன் உள்ளூர் மனத்தால் உணரப்பட வேண்டியவன். இதனைக் கேட்ட இடையன் துறவியின் பாதத்தில் வீழ்ந்தான் ஐயா! உங்களை அன்று அலட்சியமாக மனம் நோக விரட்டி விட்டேன். இன்று இறைவனை புரிந்து கொண்டேன் என்று துறவியின் பாதங்களை கண்ண்ரால் கழுவி அமைதி பெற்றான்.

மனீதனுக்கு நரையேன் வருகிறது?

உலகில் உள்ள பிராணிகள் பல, நம் வீட்டு நாய் நம் வீட்டுப்பூனை, பசு, கீளி, புறா இன்னும் வனத்தில் வாழும் முயல், புலி, யானை, குரங்கு இப்படி ஏராளமான விஸங்கினங்கள் இவற்றில் நரை விழுகிறதா? என்றால் இல்லை. வயதாக அவை உருவமைப்பி கொட்டாலும் நரை வரிவதில்லை.

ஆனால் மனீதனுக்கு வயதாக நரையும் ஏன் வழுக்கையும் விழுகின்றது இதனை மனீதன் சிந்திக்கின்றானா? மனீதனே! நீ விஸங்கு பறவை ஆர்வன இவற்றை விட உயர்ந்தவன் ஆனால் நீ இன்னும் சரி வர உயரவில்லை, விஸங்கின்ம் உண்ணவும் உறங்கவும் இனத்தை பெருக்கவுமே வாழ் நாள் முழுவதும் முயல்கின்றன ஆனால் நீ உன்னில் உறையும் உத்தமனை அடைய வந்தாய் அதை நீ மறந்து விடுகின்றாய் அதனாலே உனக்கு உன்னை நினைவுட்டுவது நரை நரை தொடங்கிய போதாவது உன் ஆவி ஈடேற முயற்சி செய், கறுத்த மை பூசி அதனை மறைக்க முற்படுவதை விட, அது செல்லும் உட்கருத்தை உணரத்தவராதே.

வாரியர் கவுமிகளின் பொன் மொழிகள்

இன்றைய வாழ்க்கை முறை நமக்குத் திருப்தியையோ, மன அமைதியையோ அளிப்பதாக இல்லை. இதற்கு என்ன செய்ய வாம? கடவுள் பக்தி நமக்கு வழிகாட்டுமா? எப்படி இறைவனின் தோற்றமும் செயலும் நம்மால் எட்ட முடியாதவை அல்லவா? அவனாசி,

கே.தியாகராஜன்

நமக்கு மன அமைதியோ, திருப்தியோ கிடைக்க நமது எண்ணம், சிகால், செயல் மூன்றும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். இதில் ஏதாவது ஒன்று பிசீனாவும் அமைதி இராது. அந்த நிலையை எப்படிச் சமாளிப்பது என்ற கவலையும் குழப்பமும் மிஞ்சும். இப்படி இவை மூன்றும் இசைந்து வரத் தியாக உணர்வு மிக அவசியம். தனக்கு என்று ஆசைப்பட்டு எதையும் பெற விரும்பாத நிலையில், அந்தப் பொருளை அடைவதற்காக மறைவாக எதையுமே செய்ய வேண்டிய அவசியமே ஏற்படாது. நம்முடைய பாரதேசம் கர்மபுமி, தியாக பூமி, ஆகையால் அதில் அவரவர் தமது கடமையைச் செய்ய நினைப்பதும், அதற்காகத் தியாகம் செய்ய முற்படுவதும் இயல்பானதும் பொருத்தமானதுமேயாகும். சமூகத்தில் கெடுதலாக இருப்பதை நாம் ஏற்று ஜீரணித்துக் கொள்ள வேண்டும். நன்மையாக இருப்பதை உவந்து பிறகுக்குக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும்.

இதையே ஸ-சுவரன் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறான். ஸ-சன் ஆலகால விஷத்தை ஏற்றுத் தனது கண்டத்திலே நிறுத்திக் கொண்டான். அதாவது பிறகுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒன்றைத் தானே விரும்பி ஏற்று ஜீரணித்துக் கொண்டவன். ஸ-சுவரனின் தலையிலிருந்து கங்கை தூய்மையைப் பொழுகிறது. அங்கே உள்ள சந்திரன் ஒளியைச் சிந்தி நமக்கு வழிகாட்டுகிறது. எனிய உருவத்தையும் தோற்றத்தையும் தனக்குரியதாக ஏற்றுக் கொண்ட ஸ-சுவரன், தியாகராஜனாக நின்று நமக்கு வழி காட்டுகிறான்.

பகவான் ஸ்ரீசத்யசாமிபாபா

Message of Saibaba என்ற நாலிருந்து

காணாபத்யம்

ஐந்துகரத்தனை யானைமுகத்தனை
இந்தினீ ளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

-திருமந்திரம்

எந்த வேலையை ஏடுத்துக் கொண்டாலும், அது இடையூறு இல்லாமல் நடைபெற விநாயகப் பெருமானின் அருளை வேண்டுவது நமது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. விக்கினங்களை நீக்கும் கடவுளாக வழிபாட்பட்டுகிறார் விக்கினேசுவரர்.

விநாயகர் வழிபாட்டையே பிரதானமாகக் கொண்டு அதையே ஒரு மதப்பிரிவாக ஏற்படுத் தாணாபத்யம். வடநாட்டில் இந்த மதம் பரவுத் தொடந்திய காலம் சுமார் 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்று சங்கர திக் விஜயத்தில் அறநந்த தீர்த்தர் கூறுகிறார். கணபதியையே கண்கண்ட தெய்வமாக ஏற்று, பஞ்சுதங்களின் பிறப்பிடமாகவும், பிரம்மன் - விஷ்ணு - ருத்திரன் வடிவமாகவும் அனைவருக்கும் முதற்கடவுளாகவும் கொண்டு வழிபடுவதே காணாபத்யத்தின் சிறப்பாகும். அவ்வாறு வழிபடுகிறவர்கள் மறுமையில் கணபதியின் உலகம் செல்லவார்கள் என்பது அவர்கள் முடிவு. அவர்களால் வழிபடப் பெறுகின்ற தெய்வம் சக்தி கணபதியே ஆகும்.

காணாபத்யத்தை மேற் கொண்டவர்கள் கணபதி உபாசனையில் சிசால்லும் சுலோகம் இது:

அவ்யாக்ருத ப்ரும்மனோ குணை சஸ்ய சர்வே நாயிர் பிரும்மா
முகம் விஷ்ணு : நேதரம் ருத்ர : வாம பார்ச்வம் சக்தி: தக்ஷிணம்கூர்ய: அத்மா
ஸ்மிதா மய:

இதன் பொருள்: கணபதியுடைய நாயி பிரும்மஸ்வரூபம் என்றும், முகம் விஷ்ணு ஸ்வரூபம் என்றும், நேத்திரம் சிவ ஸ்வரூபம் என்றும், இடபாகம் சக்தி ஸ்வரூபம் என்றும், வலது பாகம் சூரியன் என்றும், ஞீகணபதியை உணர்ந்து கொள்வோம்.

சிவப்பிருமானின் வாக்கின் வடிவம் விநாயகர்: அதாவது ஓலியின் வடிவம். ஓலியே மந்திரமாகும். அதனால் கணபதி மந்திர வடிவானவர். அதனால் அவரை ஓங்கார சொனுபியாக வைத்து வழிபடுகிறார்கள். அவருடைய வடிவத்திலேயே பிரணவ மந்திரத்தான் உருவத்தைக் காண்க

நார்கள். மண், காற்று, நெருப்பு, நீர், ஆகாசம் ஆகிய பஞ்ச பூதங்களில் ருந்துதான் உலகம் இருப்பியற்றது. இந்தப்பஞ்ச பூதங்களும் மூழு முதற்கடவுளாகக் கணபதியின் உருவத்தில் அடங்கி இருப்பதாகச் சொல்லுவார்கள்.

வழிபாடு: இறைவழிபாட்டில் பலவகை உண்டு. சாஸ்திர ரத்யாகவும், அனுபவ ரத்யாகவும், தேவாராதனைகளில் பல முறைகள் வழக்கிலிருந்து வருகின்றன. இவற்றிலுள்ள சாஸ்திரத்தில் முக்கியமாகக் கூறப்பட்டிருப்பது பஞ்சாயதன பூஜை. இதில் நாம் பஞ்சமூர்த்திகளை வழிபடுகிறோம். கணபதி, விஷ்ணு, ருத்ரன், தேவி குரியன் ஆகியோர் இந்த வகையில் ஏககாலத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த ஐந்து மூர்த்திகளில், உபாசிப்பவர் எந்த மூர்த்தி யைப் பிரதானமாகக் கருதிப் பூஜிக்கிறாரோ அவரை பீடத்தில் நாயகமாக நடுவில் வைப்பார்கள். மற்ற நான்கு மூர்த்திகளையும் நான்கு தீசைகளில் வைத்து அபிஷேக அரச்சனை நடத்துவது வழக்கம்.

பஞ்சாயதன ஆராதனையில் மூர்த்திகளை விக்கிரக உருவில் அமைப்பதில்லை. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு சின்னம் உபயோகமாகிறது. கணபதிக்குச் சோணைபத்ரமும், விஷ்ணு விருதுச் சாளக்ராமமும், குரியனுக்கு ஸ்படிகமும், தேவிக்கு அம்பிகம் என்ற ஸ்வரணக்கல்லும், சீவனுக்குப் பாண மும் இடம் பெறுகின்றன. பிரம்மாவைத் தமது நாபி கமலத்தில் தாங்கியுள்ள விஷ்ணு பஞ்சாயதன பூஜையில் இருப்பதால். அவருள் அடங்கிய பிரம்மா வும் சேர்த்துப் பூஜிக்கப்படுவதாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆக, பஞ்சாயதன பூஜையில் பிரதானமாக உள்ள மூர்த்திகளையில்லாம் தம்முள் தாங்கியவராகிறார் மகாகணபதி.

கடவுள் உருவத்தைச் சமைக்கக் கல், மரம், செம்பு முதலியவற்றையும், மண்ணையும் பயன்படுத்தலாம் என்று ஆகமங்கள் விதிக்கின்றன. அது போலவே விநாயகரைப் பூஜையில் மஞ்சளைஞாலும், மற்றபடிகல், செம்பு பளிங்கு, முத்து, பவளம், யானைத்தந்தம், வெள்ளைருக்கின் வேர்,அத்திமரம், பசுவிவண்ணைய், அரைத்த சந்தனம், வெண்ணீரு, சர்க்கரை ஆகியவற்றாலும் அமைத்து வழிபடுவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது.தைப்பிபாங்க லன்று பசுஞ்சாணியிலும், திருமணம் முதலிய நற்காரியங்களைத் தொடங்கும் போது மஞ்சளைஞாலும், விநாயக சதுர்த்தியன்று புற்று மண்ணைஞாலும் பின்னையார் உருவத்தைச் செய்து வழிபடுவார்கள். சாளக்கிராமம் என்னும் நருமதைக் கல்லாலும் பின்னையார் உருவத்தை வழிபடுவதுண்டு. கணபதி குண்டம் என்ற இடத்தில் பாணலிங்கம் போலக் கணபதி உருவம் தானே விளைகிறது என்றும், அதைப் பூஜிப்பது சிறப்பு என்றும் சொல்லுவார்கள். வழிபாட்டின் போது கும்பத்திலும், கூர்ச்சத்திலும், ஹோம் அக்கினியிலும் விநாயகரை ஆவாகனம் செய்து வழிபடுவதுண்டு.

விநாயகர் பூஜைக்கு உகந்தவை: அறுகம்புல், வன்னிப் பத்திரங்கள்,

மந்தாரைப் பூ ஆகியவை சிறந்தவை. தாழும்பு, தளசி ஆகியவற்றால் விநாயகரைப் பூஜை செய்யக்கூடிடாது. சாதாரணமாகச் சிவபூஜைக்குக்கந்த எல்லாப் பத்திர சுஷ்பங்களும் விநாயகர் வழிபாட்டிற்கும் ஏற்றவையே.

பிர்ணையார் பூஜையைத் தொடங்கும் போது இந்த வருட, மாத, பட்ச, தீதி, நட்சத்திர, யோக கரணங்களோடு கூடிய இன்னநாளில், என் குடும்பநன்மைக்காக, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகியவற்றைப் பெற வதற்காக வெற்றி, நலம் அறியுள், வீரம் அறியவை வளர்வதற்காக விநாயக ரைப் பிழி முறைப்படி அறாதிக்கிறேன். பூசிக்கின்றேன் என்று சங்கற்பம் செய்து கொண்டு தொடங்க வேண்டும்.

விநாயகப் பெருமானை வணங்கும் போது நெற்றியின் திருப்புறமும் குட்டிக்கொண்டு, தோப்புக்கரணம் போட்டு வேண்டுவது வழக்கம். அவருக்கு நன்றி செலுத்தும் போது தேங்காயைச் சிதறுகாயாக இடைப்பது வழக்கம். அவருக்குக்கந்த நிவேதனப் பொருட்கள், தேங்காய், வெல்லம், என்னுநூண்டை, அபிபம், அவல், வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம், முதலியன: மற்றும் கனி வகைகள், கிழங்கு வகைகள், பயறு வகைகள் ஆகியவை என்று தக்கயாகப் பரணி கூறிகிறது.

திருடிருவத் தத்தவம்: தேவர்களைத் துண்புறுத்திய கஜமுகாசரனை அழிக், பரம்பிராருளான சக்தியே யானைத்தலையும், தேவை டலும், பூதக்காலகளும், ஐந்து கரங்களும் கொண்ட விநாயக மூந்தியாக அவுதற்கார். விநாயகக் கடவுளின் வஸது பாதம் ஞான சக்தி என்றும், இடதுபாதம் சிரியாசக்தி என்றும் கூறுவார்கள். இந்தப்பாதங்களை வணங்கும் பக்தர்களை யானையைப் போலத் துதிக்கையால் கணபதி மேலே தூக்கி விட்டு விழுவார் என்று சொல்லுவார்கள்.

உலகம் யாவற்றையும் தம்முள் அடக்கி இருப்பதைக் காட்டும் பெறுவயிர்றின் திருடிருவமே விநாயகரின் பேழைவயிராகும். விநாயகரின் ஐந்து திருக்கரங்களில் மேலே உள்ள வலக்கரம் அங்குசத்தையும், இடக் கரம் பாசத்தையும், கீழே உள்ள வலக்கரம் ஒத்த ஒற்றைத் தந்தத்தையும் இடக்கரம் மோதகத்தையும் தாங்கியுள்ளன. பாசம் ஏந்திய கை படைக்கும் தொழிலையும், ஏற்றைக் கொம்புள்ள கை காத்தல் தொழிலையும், மோதகம் தாங்கிய இடக்கை அருள் புதிலையும் குறிக்கின்றன. ஆக ஐந்து கரங்களும் ஐந்து தொழிகளுக்குரியனவாக விளங்கின்றன.

விநாயகரின் வாகனம் மூஞ்கூறு. அவ்வளவு பெரிய வடிவத்தை அவ்வளவு சிறிய வடிவம் எப்படித் தாங்க இயலும் என்று வியக்கலாம். மூஞ்கூறு மண்ணைக் குடையும் பழக்கம் கொண்டது. அதைப்போல அறிவைத் தோண்டி ஆய்வன் ஞானத்தைப் பெற முடியும் என்பதை ஞானமூந்தியான விநாயகப் பெருமான் உணர்த்துகிறார். தனது நாயகனீடம் பக்திப் பேரன்பு கொண்ட யாருக்கும் வாழ்க்கையின் சுமை தெருவதில்லை.பக்தி மேலிடும்போது மலைபோன்ற பரம் பொருள், அன்பைப் பொழியும் சிறு உள்ளத்துள் அடங்கி விடுவதாகவும் இந்த உருவத் தத்துவத்தைக் கொள்ளலாம்.

மனைவியின் நினைவில்

பாரினில் துணைவன் நீத்தபாவியைப் பார்க்க யார்தான்
ஐரினில் இளரோவென்று இளமது நெந்து வீழ்ந்து
ஏதினில் செய்வலிதன்று ஏங்கியே அழுவதல்லால்
யாதினில் தஞ்சம் இந்த நானிலம் தன்னில்ஜூயா

மக்கள் நினைவில்

பெற்றவனே அப்பா யெமை உயர்த்தி
பெருமகவாய் வாழுவதீகாட்டி
மற்றவருமுன் சொல்மாருமல் மறுபிமாழி
கூறாமல் மதிக்க வைத்தாய்
சித்தம் கலங்குதய்யா சிந்தையுடைந்ததைய்யா
எந்தையே எங்குசிசன்றாய்
பித்தரைப் போலிங்கு பிதற்றவதும்
நீயறியாய் பெருமகனே ஐயா
நித்திரையிழந்து தவிக்கின்றோம்
நினைவில்லாம் உன்றிழல்மேலே
செத்திட்டார் தந்தையென்று நாம் - சொல்
கேட்பேர் சொல்ல விதியோ
கத்தி யழுதிடவோ கலங்கி எழுந்திடவோ
கார்முகிலில் மறைந்தாயே
முத்தி நெரி யடைந்திட்டாய் - முழுநிலவாய்
மாறிட்டாய் முத்தவனே நீ வாழியவே

அன்பு அண்ணன் துரைசிங்கம்
தம்பியன்றுயிர் கொண்டாடி தாளமடித்துளம்
துடித்ததிதல்லாம் எங்கோ
நம்பிரிந்தேன் நான் போகும்வழியனுப்பிச்
சுட்காடு வருவாய் என்பின்னால்
தும்பி போவுயிர் துடிக்கையில் எனை
நினைத்தாயோ மறைந்தாயே
வெம்பி யழுகின்றேன் வெந்தணல் பாய்ந்து
என்மனம் தாங்கவும் முடியலேயே.

சிவபுராணம்

தொல்லையிலும் பிறவிச் சூழம் தனைக்கி
அல்ல வறுத்தான்த மாக்கியே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவுரெங்கோன்
திருவாசக மென்னும் தேன்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான்தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிளின் றண்ணிய்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெலக்க
பிறப்பறுக்கும் பிங்குகண்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மிகும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஒங்குவிக்கும் கீரோன் கழல் வெல்க
ஈசன் அடி போற்றி எந்தைஅடி போற்றி
தேசன் அடி போற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயந்தே நின்ற நிமஸனடி போற்றி
மாயப்பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
கீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இனபம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அரு ஓலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுராணங் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஒய உறைப்பெயியங்
கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
என்னுதற்கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
வினைவினிறைந்து மன்னினைந்து மிக்காய் வினங்கொளியாய்
என்னிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப்புமுவாய் மரமாகிப்
பல்லிருக் மாகிப்புறைவயாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப்பேயாய்க் கணங்களாய்

வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப்பிறப்பும் பிறந்திழழத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யள் உள்ளத்துள் ஒங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஜயா என ஒங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம் விமலா
பொய்யாயின் எல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மினிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகலவிக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்வின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்குறிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கண்ணலோடு நெய்கலந்தாற் போல
சிறந்ததியார் சிந்தனையுள் தேஞாறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஒர் ஜந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்லினையேன் தன்னை
மறைந்திட முடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கமிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போத்தெங்கும் புழுவழுக்கு முடி
மலஞ்சோரும் ஒண்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப்புலங்கந்தும் வஞ்சகனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்கு
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் ஞருகும்
நவந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நின்கழுக்கள் காட்டி
நாயிற்கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தந்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அழுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுக்குதுப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப்பேராலே
ஆரா அழுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஒராதார உள்ளத் தொவிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கிளன் ஆருபிராய் நின்றானே
இன்பழும் துண்பழும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக் கண்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
சோதியனே துண்ணிருளே தோன்றாப் பெருமையனே

ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ரூங்தந்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
நோக்கரிய நோச்கே நுழைக்கிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமில்லா புண்ணியனே
காக்கும் எங்காவல்லனே காண்பரிய பேராளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக காய்பின்ற
தோற்றச் சுட்ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றுமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
ஆற்றான உண்ணாரமுதே உடையனே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் ஜயா அரணேயோ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டின்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கன்னப் புலக்குரும்பை கட்டப்பிக்க வல்லானே
நன்னிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லறப்பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உன்னார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப்பனிந்து.
கபம்

வினாப்பியனை வெல்வதற்கு வேதமுதலாம் அனைத்தாய நூல்னைத்து மில்லை

இறைவன் கருணையுள்ளவன், அவன் கருணைக்கு எல்லையேது. அவனைக் கருணாமுர்த்தி என்றும் புகழ்கின்றனர். அப்படியானால் வயது அறுபதைத் தாண்டிய எம் தந்தையாரை இந்த இறைவன் இப்படி தட்டிச் செல்வது நீதியாகுமா?

நியாயமான கேள்வி: இப்புவுலகில் இன்னும் பல காரியங்களை முடிக்க வேண்டிய தந்தையார் இரந்து விட்டார் என்றதும் வேதனையும் கண்ணரும் பெருக்கிக்குத்து ஒடுவது நியதி ஆனால் இவ்வுலகில் நாம் பிறக்கும் போதே எப்போ எவ்வேளை எங்குனம் இவ்வுயிர் பிரியுமென என்றோ எழுதப்பட்டு விட்டது. நீ இந்த ஊரிலே, இந்தக் குழியிலே, இன்னராக்கு இத்தனையாவது ஆண் மகன் என்று அன்றே எழுதிய இறைவன் நீ யாரை, எப்போ, எங்கே, எப்படித் திருமணம் செய்வாய் என்பதையும் உனக்கு ஏத்தனை பின்னைகள் என்றும் உன் இறிதி முச்சை இந்த மண்ணிலே எப்படி விடுவாய் என்பதும் எழுதப்பட்ட விடயம்.

இதில் ஓர் எழுத்தும் மாறாது. இதுவே வேதங்கள், உபநிடதங்கள் தர்ம சாஸ்திரங்கள் கூறும் உண்மையாகும்.

இதனை மேலும் விபரிக்கின்றது இமார்க்காயம் என்னும் ஒப்பற்ற பாடல். இலவில் பல்வேறு மொழிகளாலும் இப்பாடல் மொழிபெயர்த்து பாராட்டப்படுகின்றது. அதில் ஒரு சில வரிகளை படியுங்கள் மனச்சுமை சுற்றே குறையும்.

எழுதிச் செல்லும் விதியின் கை
எழுதி எழுதி மேற் செல்லும்
அழுது தொழுது நின்றாலும்
அதிலோர் எழுத்தும் மாறாது.....

இது தான் மனீத வாழ்வின் மகத்தான் உண்மை -

இதனைக் கண்ட பட்டினத்தார் அடிகளாரும் ஒரு
உண்மையைச் சொன்னார்கள்.

செத்துக் கிடக்கும் பினைத்தருகே
இனி சாகும் பினங்களெல்லாம்
கத்தும் கணக்கென்ன காண? கட்சி ஏகம்பனே.

எமது தந்தையார் இரந்து விட்டார் என அலறும் நாங்கள் இங்கு சாகா-வரம் பெற்று வந்தவர்கள்என்று எண்ணிவிடுகின்றோம். இதுதான் மாயை.

முன் செய்த பாவ புண்ணியம், அந்த இயிரை ஒரு மானிட தேகத்தில் புகுத்தி அனுப்புகின்றது. வெளியிலே சேட், உள்ளே பெனியன், அதனுள்ளே உடல் நிற்கின்றது— ரியுப்புக்குள் காற்று நிற்பது போன்று உடலொடு இயிர் நப்பு— தனது காலம் முடிவடைந்ததும், இந்த(5) கல்லால் கட்டப்பட்ட கோட்டையின் ஒன்பது வாசலில் ஓன்றால் அது ஒடி ஒழிந்து விழுகின்றது. உலகில் வாழ்ந்த சித்தர்கள் முத்தர்கள் மகான்கள் இவர்களெல்லாம் இந்த விதிக்கு விஸக்காக முடியாது—

வகுத்தான் வகுத்த வகை யல்லால் கொடி

தொகுத்தார்க்கும் துய்தல் அரிது—

என்பார் வள்ளுவர் பெருமான்.

அண்மையில் இறையூடி சேர்ந்த திருமூருக கிருபானந்த வாரியர் சுவாமிகளை எண்ணிப்பாருங்கள் அழியிரும் அழியிரும் திருமுறைகள், வேதங்கள், உபநிஷத்தங்கள், துறைதேயக் கற்றவர். அல்லும் பகவும் இறை நாமத்தையே ஓதுவார், பல நாநாறு அலூயங்களைப் புதுப்பித்து மகா கும்பாபிஷேகம் செய்தவர், பல்லாயிரம் மக்களுக்கு பகல் இணவு போட்டவர்.. அற நிலையங்கள் அமைத்தவர். முப்போதும் சிவ தீட்சை செய்தவர். தான் வாழ்ந்த (83) அஹ்ன்குளில் (77) அஹ்ன்குளங்கும் நாளும் தவறாது ஒன்றல்ல பல அஹ்னரைகளை வழங்கியவர். அப்பேற் பட்ட மாபிரும் மன்றை மேதையை இமய தூந்கள் விட்டு வைத்தார்களா? இல்லை. அஹ்னால் இத்தனை சிவத் தொண்டு செய்தவரை மண்ணை உலகில் வைத்த பாசக் கயிற்றால் கவர்ந்து விட முடியாது. ஏனெனில் இள்ளத்தில் நொடிப் பொழுதும் இறைவனை விட்டக்கலாது வைத்திருந்த இத்தமராகையால், இம் மண்ணைவிட்டு பல அழியிரும் அடி இயரத்தில் விண்ணவரும் தேவர்களும் வானவரும் அரம்பையரும் புடைக்குழ அண்ணலவன் பாதத்தை அவர் அடைந்தமை எம்மைச் சிந்திக்க வைக்கின்றது.

உலகில் வாழ்ந்த இத்தமராம் காந்தி அண்ணல் துப்பாக்கி வேட்டோடு இயிர் பிரந்ததையும் இராமகிருஷ்ணபரமகம்சர், இருமன ரிஜி, யாழ்ப்பாணத்து யோக சுவாமி போன்றோரும் இறுதியில் நோய் வாய்ப்பட்டு நொந்து படுக்கையாகித் தம்முடலைப் பிரிந்தமையும், ஆள் என்ற முன் செய்த கர்ம வினையிலிருந்து தப்பி விடலாம் என்று எண்ணு வதை தவறின்றே மெய்ப்பிக்கின்றன.

இந் நிலையில் அமர் சிவஞானம் அவர்கள் சுறு சுறுப்பில் ஒரு ஏறும்பாகவும்,

அவனது மனைவி மக்களால் அமையும் என்பர்.

அமர் திரு சீவஞானம் அறிவும் ஆற்றலும் குணநலமும் மிக்க குழந்தைகளைப் பெற்றிருந்ததார். பெண்கள் இருவருமே அதி உயர் கல்வி பெற்று விஞ்ஞானப் பட்டதாரிகளாகவும் இவர்களில் ஒருவர் பேராசிரியராகவும் உயர்வுபெற்றனர். அதன்களின் இருவர் வைத்தியக் கல்லூரியில் இறுதியாண்டினை எட்டியுள்ளனர். மற்றையவர்களும் கல்வியில் முதன்மை இடம் பெற்று தந்தையார் தமக்களித்த கல்விச் செல்வத்தை தலையாய பொக்கிஷமாக முதலிரு செய்கின்றனர்.

அரச பணியில் அலுப்பு ஏற்பட்டுவிட அனைத்துறந்து வர்த்தக வாணிபம், உணவு விழுதி இப்படி பல் தொழில் முன்னின்று உழைத்து ஈற்றில் விதியின் அழைப்பை ஏற்று வண்டன் மாநகரியும் தன் கைவந்த வியாபாரத்துறையில் முன்னின்று உழைத்தார்.

தன் கடமைகளை முழுமையாகக் கீற்றாருக்கும் உறவினருக்கும் மற்றிறல்லோருக்கும் அன்பனாய் நன்பனாய் வாழ்ந்த சீவஞானம் அருள் ஞானம் பெற்றார் என்று சமுத்தவர்கள் கண் கலங்குகிறார்கள். அன்னாரின் ஆங்மா சாந்தியடைவதாக.

மு.திருநாவுக்கரசு

மாவட்ட நீதிபதி

மன்னார்

30.12.96

அமர் திரு. கணபதிப்பிள்ளை சிவஞானம் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

வேலனை மேற்கிண வினங்கிய முதூர் தமிழும் சைவமும் தழைத்த நல்லூர்.

அங்கு,

தென்னையும் பணையும் தீகழ்ந்திட்டுவாழையும் ஓங்கி வளர்ந்தன. ஒவ்வொரு வளவிலும் தண்ணீர் தன்னைத் தறையினிற் கண்டு கிணற்ற வளத்தைக் கிரமமாயக் கொண்ட எம் முதாதையர்கள் முது பெரியோர்கள் எல்லோர் தாழும் ஏத்தினர் ஏரினை உழவினைப் போற்றினர் உண்டிக்காக. நெல் முதல் பலவதீ பயிர் வினைவித்தனர், காய்கறி முதலாம் அனைத்தை யும் தாமே தத்தம் நிலத்தில் செய்து பயன் பெற உடல் உழைப்பதுவும் உயர் பயன் தரவே ஏத்தி எல்லோரும் இன்பமாய் வாழ்ந்தனர். வர்த்தகத் தறையிலும் உத்தியோகத்திலும் உயர்ந்து உயர்ந்து ஊதியம் பெற்றனர்.

பின்பு,

சிவமினன்பட்ட சிவஞானம் தானும் உத்தியோகத்தில் ஆக்கமுடை யராய் இருந்தும் தனது. தந்தையார் வழியில் வியாபாரத்திலும் மிகு பயன் கண்டார். எம்முடை ஊலிலும் இவ்வண்டன் தனிலும் வர்த்தகம் பெருக்கி னார். வளமுடைத் தபாற் கந்தோர் ஓன்றினைப் பெற்று அதனையும் நடாத்திப் பின்னைகள் வாழ்வினைப் பெறும் பயன் உடையதாய் ஆக்க விரும்பிய அந்த வேளையில் காலன் அவரைக் கட்டுவே கவர்ந்தான்.

வாழ்க்கை என்பது தான் என்ன? அதன் உட்பொருள் தான் என்ன என்பதனை வாழ்ந்து முடிந்தோரின் வாழ்க்கையைப் பின்னோக்கிப் பார்ப்பதன் மூலம் நாம் ஓரளவு அறிந்து கொள்ளலாம். இருந்தவரது பண்பு, பக்தி, கடமை உணர்ச்சி தான் பிறந்த, புகுந்த குடும்பத்திற்காக்கத்தன் உடல் பொருள் ஆலி அனைத்தையும் அற்பணம் செய்யும் அற்றல், ஜம்புதங்க ஸால் ஆன இவ்வுடம்பு நோய் வாய்ப்பாகும் போது அதனை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனைரம் இவையில்லாமே அன்னாரது வாழ்க்கையினை எடை போடும் தராக்கக் கற்கள்.

தராசினை நினைக்கும் போது திரு சிவஞானத்தின் தற்கையார் இற்றைக்கு ஏற்கதாடி 45 அல்லது 50 அண்டுக்குட்டு முன்பு வேலனையில் எல்லோராவும் மதிக்கப்பட்ட ஒரு பல சரக்கு வியாபாரியாய் இருந்தது. என் நினைவில் வருகிறது. அவர் மிக அடக்கமான, பண்புடைய ஒருவர். அவரது மனைவியார் அன்னபூரணி தனது வீட்டிற்குப் பணிகளை ஒழுங்காகச் செய்யும் கட்டுப்பாடு மிக்கதோர் பெண்மணி. இவர்களை நான் நன்கு அறிவேன். இத்தகைய பெற்றோருக்கு முன்றாவது 1935ல் பிறந்த சிவஞானம் தனது தமிழ்யாராகிய காலஞ் சென்ற பரமசிவத்தின் கல்வி மேம்பாட்டிற்காகப் பெற்றும் உதவினார். பரமசிவம் ஒரு சட்டநிபுணராக வழக்கறிஞராக வந்ததையும் கண்டார். தனது தமிழ்யார் இளவுயதில் காலமான

கவலையை எப்போதும் எம்முடன் பகிற்ந்து கொள்வார். இச்சமயத்தில் அவரது பெற்றோர், தமியார் பரமசிவம் அடியோரையும் நினைவில் வைப்போம். சிறுவயதில் இவர் தன் பெற்றோருடன் சென்று வணங்கிய அலையம், சிற்பனை முருகன் அலையம்

முருகனுக்கு ஒரு துதி

கற்பனை வயலுள் சொற்கதீர் சொறியக்

கற்பக திருவை ஒத்திடு பணகள்

நிற்பனை நிற்க நெற்கதீர் நீளச்

சிற்பரமேயங்குற்றது போல

அற்புத வேலிலான்றத்தின் மணைய

அப்புறமஃது வேலனையென்று

சிற்பனை முருகன் நற்பதியாகச் சேர்ந்த

தவன் தன் தாளினை தஞ்சம்

பிஸ்ளைகளுக்குரிய வயதில் கல்வியைக் கொடுத்து உயர்கல்விக்கும் ஊக்கம் கொடுத்து உதவிய தந்தையாக விளங்கிய திரு. சீவஞானம் எமது நாட்டில் பெரும் பொருள்டிட்டார். தனது கடமைகள் முடிந்ததும் தனது வயோதிப் காலத்தைப் பிறந்த ஊரிலையே முடிக்க இருந்தவர். காலத்தின் கோலத்தால் வண்டன் வர நேரிட்டது. அவருக்கிருந்த நோயும் ஈண்டிவிட்டதன் காரணமாகவே 61 வயதில் அவரது குழும்பத்தினரும் நண்பர்களும் அவரை இழுக்க நேரிட்டது.

திரு. சீவஞானம் அவர்களின் துணிவு, மன்றாரம், ஊழையும் உப்பக்கம் காணும் உழைப்பு அனைவையில்லாம் அவரைக் கொல்ல வந்தநோயை இருதி வரை விரட்டி அடித்துக் கொண்டே இருந்தன. இருந்தும், கடைசிக் கட்டத்தில் அவரது மனைவியார் நவரத்தினம்மா வந்து அவரோடுஇருந்தது இறையின் திருவருளே.

திரு சீவஞானம் இளைஞராய் இருந்த காலத்திலேயே ஒரு முற்போக்குவாதி. அவரது வாழ்க்கை இஸ்ட்சியற்களைத் தன் பிஸ்ளைகளின் கல்வி முன்னேற் றத்தில் நடைமுறை சாத்தியமாக்கி அதன் பெண் என்ற பேதம் பாராட்டாது அவர்களை மிக உயர்ந்த பட்டங்களைப் பெறச் செய்து வாழ வழி காட்டி யவர் என்றால் அது மிகையாகாது. படித்துப் பட்டம் பெறாதபிஸ்ளைகள் கூட மிகத் திறமைசாலிகளாக வாழ்வதற்குரிய வழியையும் அவர் வகுத்து வைத்தார்.

எனவே வாழ்க்கையை வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து தனக்கும் பிறகுக்கும் உதவுபவராய், பலரது இற்ற நண்பனாய், அருமைச்சுகோதரனாய், என்புத் தந்தையாயப் பாட்டனாராய் உயிருக்குயிராய் கணவராய் வாழ்ந்து மறைந்த திரு சீவஞானத்தின் அத்ம சாந்திக்காக இறையினை வேண்டுவோம்.

சாந்தி சாந்தி சாந்தி!

மஸர்-வேலனை

(இது திரு சீவஞானம் அவர்களின் மரணச் சடங்கின் போது அற்றப்பட்ட உரையின் ஒரு பகுதி)

வேலனை விஞும் கண்ணீர்

ஈழ நாட்டின் வடபாலமைந்த
எழிவுறு தீவகம் வேலனையாகும்
செல்வமும் தமிழும் சிறப்புற சைவமும்
பண்பட வளர்கும் பாங்குடை பேசுர்
அலைகடல் கொள்த்துஞும்:
அறம்பல வளர்த்திஞும்
வளம் பல கொள்த்திஞும்
நலம் பல சேர்த்திஞும்
எழில் நிறை கொஞ்சிஞும்
வேலவன் வதிவது வேலனையாகும்.

ஈழ நாட்டின் எட்டுத் தீக்கும்
எழில் பெற வர்த்தக வாணிபம் நடாத்தி
செல்லிலாணாச் செல்வம் சோர்விலா உழைத்து
சீர் பெறு அலையம் சிறப்புற அமைத்து
வழி வழி வந்த வான்புகள் சேர்த்த
அழியாப் புகழ் சேர் வேளான் குலத்து
அறிநெறிப் பண்புடன் அன்புசேர் வாழ்வும்
சிவிநூறிப் பண்பும் சீரிய ஒழுக்கமும்
கண்ணைக் காத்த கவிஞரிபெறு குழியில்
அறவுமுகனார் அருந்தவப் புதல்வனாம்
கணபதிப்பின்னை எனும் கனவானுக்கு
புத்திராக புவிமிசை தோன்றினார்
சீர் பெறு மைந்தன் சிவஞானமே அஹான்

சிவஞானமோ சீரிலாம் பெற்று
கல்வியில் பண்பில் கற்றவர் மதிப்பில்
களங்குமில்லாது கதிரென வளர்ந்து
இயர் கல்விகைய உறுதியாய் முடித்து
அரச சேவையில் அமர்ந்து தொண்டாற்றி
அன்புசால் மைத்துணி நவரத்தினம்மா கைதனைப்பற்றி
கை கட்டி நின்று கடமை ஆற்றாது
துச்சமாய் மதித்து தாக்கியே வீசி
கொழும்பு மாநகரில் கோட்டவும் நடாத்தி

பற்பல அரச வீப்பந்தங்கள் ஏற்று
 பாங்குடன் பற்பல பணிகளைச் செய்து
 செல்வம் சேர்த்து சிறப்புற வாழ்ந்து
 புத்தீரர் ஜவர் புத்தீரி இருவரை
 நற்பிசரும் பேறாய் நயமுடன் ஈந்து
 பட்டமும் பதவியும் பாங்குடன் பெற்று
 கற்றவர் மதிக்கும் குழந்தைகள் தம்மை
 பல்கலைக்கழகத்துப் பட்டமும் பெற்று
 பாங்குடன் தீகழு படிப்பினைத் தந்து
 ஆண் மகவு இருவரை டாக்டராகப் பணியாற்றிட
 யாழ் வைத்தியக் கல்லூரியில் சோத்தனன்.
 மற்றைய ஆண் மகவனைர் உயர்கல்வியிட்டு
 உண்ணத்மாக உவந்தே வளர்த்தான்
 யாழ்ப்பாணத்தில் பிறவுன் வீதி தன்னில்
 யவ்வனமான மாளிகை அமைத்து
 செல்வச் சிறப்புடன் சிறார்களை வளர்த்தான்.

ஆண்டுகள் அறுபடே அவனையில் வாழ்ந்தும்
 நீண்ட நற் புக்களையே நிலையாய்க் கொண்டான்
 சமூ மண்ணின் இணையிலாப் புதல்வை நீ!!
 மீண்டும் இம் மண்ணில் குழந்தையாய் வந்து
 பற்பல நற்பணி பாங்குடன் செய்து
 ஏற்றம் பெறவாய் என்பதறுதி
 மீண்டும் வந்து பிறந்திடும் காலை
 பண்டைய எங்கள் பழும் சமூ நாடு
 கண்டவர் வியக்க கவிஞரு விழங்கும்
 போய் வா மகனே! போய்வா!! போய் வா!!!
 ஆண்ம சாந்தி வேண்டி நிதமும்
 அரன்டி பணிவோம் அழுதுனை மறவோம்.

வேலனை மேற்கு
வேலனை

வேலனை வாழ் சுற்றுத்தார்
25.12.96

சிவநூன் அண்ணர்

தீரு கணபதிப்பின்னள் சிவநூனம் அண்ணர் அவர்களை நான் சிறுவனாக இருக்கும் காலத்தில் அவர் எங்கள் வேலனை வீட்டிற்கு எனது தந்தையாரை சந்திக்க வருவது வழக்கம். பின்னர் அவர்கள் குடும்பம் யாழ் பிறவுண் வீதியை வசிப்பிடமாகக் கொண்டதின் பின்பு சந்திக்கும் வாய்ப்பு குறைவாகவே இருந்தது. १२ம் ஆண்டு அவர் ஸண்டனுக்கு வந்ததிலிருந்து மிகவும் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. பழகுவதற்கு மிகவும் இனிமையானவர், அன்பானவர், சுறுசுறுப்பானவர், தனது குறிக்கோளை மிகவும் அறிந்ததராகக் கூறுபவர், கடமை வீரர், தனது இலட்சியத்திற்காக அயராது உழைத்தவர்.

இவர் வேலனை மேற்கில் பிரபலம் வாய்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்து, பிரபலம் வாய்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்த நவரத்தினம்மாவை மணம் புரிந்து சிற்பனை முருகன் அருளால் 2 பெண் பின்னளைகளையும் 5 ஆண் பின்னளைகளையும் பெற்று இல்லறத்தை இனிதே நடாத்தி வந்தார். அரம்பகாலம் தொடங்கி, தமிழ்னளைகளை சீராக வளர்ந்து நன்றாக படிக்க வைக்க வேண்டும். அவர்கள் முன்னேற்றம் தான் குடும்ப முன்னேற்றம் என்ற குறிக்கோளின்படி வாழ்ந்து வந்தவர். அவர்களது அந்த தீராத உழைப்பு வீண் போக வில்லை.

அவரின் முத்தமகள் சசிகலா யாழ் பஸ்கலைக்கழகத்தில் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகி, Leeds Universityல் கலாநிதி (Phd) பட்டம் பெற்றவர். இரண்டாவது, மகளும் யாழ் வளாகத்தில் விஞ்ஞானப்பட்டதாரியாகி, ஸண்டனில் Msc, P.G.C.E பட்டங்கள் பெற்று ஆசிரியயாக கடமையாற்றுகிறார். அருள் பரம் வர்த்தகத்துறையில் வளர்ந்து வருகின்றார். அகிலன், கண்ணன் இருவரும் யாழ் வளாகத்தில் மருத்துவ பீடத்தில் பயின்று வருகிறார்கள். ரஜந்தன், ரஜிவ் இருவரும் யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்கின்றார்கள். அவருக்கு அருண் பேரப்பின்னள் மீது அளவில்லா பற்றுக கொண்டிருந்தார்.

அவருக்கு முத்த மருமகனாக கிருபாகரன் (Civil Engineer), இரண்டாவது மருமகனாக நந்தகுமாரன் (Electronic Engineer), முத்த மருமகளாக நந்தாவைக் கண்டு மனம் குளிர்ந்தார்.

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்பதற்கமைய வாழ்ந்தவர். சிந்தித்து செயலாற்றி, சிந்துமின் நிறைவே செல்வும் என்று திருப்தி கண்டார்.

அருளில்லார்கு அவ்வுலகமில்லை.
பொருளில்லார்கு இவ்வுலகமில்லையாங்கு
என்றதின்படி வர்த்தகத்துறையை திறம்படச் செய்தார்.

அவரின் நோயின் கொடுமை நன்கு தெரிந்தும், அதைத் துணிச்சலோடு எதிர்கொண்டு வாழ்க்கையை மனம் சலிக்காது, செய்ய வேண்டிய காரியங்களை தீறம்படச் செய்து முடித்தார். இதற்கு உதாரணமாக சமீபத்தில் இரண்டாவது மகளின் விவாகப்பதிவை விமர்சியாகச் செய்து சந்தோசப்பட்டார்.

சிவஞான சித்தியாரில் சூறியிருப்பது பேஸ் பேறு, இழப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு இவையாவும் கருவில் படைப்பு. ஆனால் இவரின் வாழ்க்கை முழுமை அடையுமுன்னரே நோயின் கொடுமையினால் இறைவனாடி செய்து விட்டார். இத்தகுணத்தில் அவரது குடும்பத்தாருக்கு அழுந்த அவுதாபத்தை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு. அவர்களுக்கு மனத்தைரியத்தைக் கொடுத்து அவர் விட்டுச் சென்ற இலட்சியப் பாதையை தொடர்ந்து பின்பற்றுவதற்கும், அவரது அத்தமா சாந்திக்காவும் எல்லாம் வெல்ல இறைவனை வேண்டி பிரார்த்திப்போமாக.

அப்பனும் அம்மையும் சிவமே
அரிய சௌகாதநும் சிவமே
ஓப்பிஸ் மனைவியும் சிவமே
ஒத்ரும் மைந்தரும் சிவமே
சிசர்பிஸ் அரசரும் சிவமே
தேவாதி தேவரும் சிவமே
இப்புவி எல்லாம் சிவமே
என்னை அரண்டதும் சிவமே

நா. விசாகன்
வேலணை மேற்கு
Newbury Park,
England

A.K Sivagnanam was known to me for over 3 decades. I came to know him when his younger brother Paramasivam was a batchmate of mine at the Ceylon Law College about 35 years ago. Paramasivam passed the final exam with 1st class honours and was employed as a professional assistant in the leading legal firm of FJ and G De Saram. When he met his premoniture end. It was Sivagnanam who was an elder brother and financed his younger brother through his legal studies.

Their father Kanapathippillai was a small shop keeper who ration goods in Velanai. Sivagnanam after he quit government service dakkled in business of various sorts, running a vegetarian hotel, foreign employment agency, a petrol station but and finally attempted to run an agency post office to have the elder daughter gainfully employed. He became a capitalist without investing any capital of his own. He who was born in Velanai has built a palatial house in Jaffna town. He educated all his children, the first two daughters having secured a Ph.d and M.Sc respectively.

Sivagnanam was also fortunate in witnessing Sasilatha's betrothal to Nanthakumaran. The third child was the first of the boys, Arulparam, who was in the University of Jaffna left for the UK to join the sisters and his father. He failed to continue his studies and took to business in a small way. I may here remind Arulparam that it is never too late to be what you might have been. It is true that father's blessing were there for the choice of Nanda, the wife to be of Arulparam. Sivagnanam has two sons, Agilan and Kannan at the medical faculty of the Jaffna University. The younger two sons Rajanthan and Rajeev at the Jaffna Hindu College are awaiting the results of the G.C.E. A/L and O/L respectively.

During the winter of his life and more so when he had contracted a terminal disease. Arun, his only grandchild became the joy of his life, when I think of Sivagnanam's life and achievement my mind recollects the memorable words of Leonardo da Vinci. "Obstacles cannot crush me every obstacle Yields to stear resolve. He who is fixed to a star does not change his mind".

I will be failing in my duty if, before concluding my contribution do not refer to Navaratnammah daughter of Thirunavukkarasu and Tharmaluxmy whom Sivagnanam coulted and conquered and they gave birth to seven children, bringing name and fame to their parents.

T.K.N Thilakan

(The 1st District Judge of Kayts)

Now living in retirement in Gampaha
when he served where he fell chronically ill.

யോകൻ ക്രൂമ്പമ്

മലബാറിന്റെ നമ്പി മകിയുന്തുരുവാടി ചീനിയൈയാ - നീഡുമ് എങ്ങെ വല്ല പോൾ വാരി അയ്യുത്തു വാങ്കിതമ് പുരിന്തായ് - നീ എങ്കേ ചില്ലയായ് അണായ് ജൂഡാ ചിവപതുമ് അടൈന്തായോ - ഏൻകി നീഡുമ് ഇനമതു ചേർത്തു ഇങ്കേ ഇന്കിതമായ് വാழ്ന്തു - സഹമിനുന്തു മഞ്ഞായാണെയുമ് അയ്യുത്തുവിന്കേ ചിന്ഩ - മകളുക്കികാരു മഞ്ഞാഡാനെയുമ് മകിയുന്തുവിത്തുരുതായ് - മകിയുവുട്ടേൻ പുൻസിറ്പിഡില് നീവുന്തു എൻവാടൻ പുതുമൈനിനെ - പേചിനുവായ് വെചുക്കിക്കെനപ് പാധന്തു നീഡുമ് വെകുകോപമ് കൊണ്ടതുണ്ടു - ആം കടുക്കെന വെച്ചത്തു കോപമ് കണ്ണത്തിനില് തണ്ണിന്തു - വന്തു യോകൻ എൻരായുത്തു യോചനെ പാലവുമ് തന്ത്തിരേ - ഇപ്പോ നീഡുമ് വേകുമ് കൊണ്ടു വിന്നരന്തിട്ടായ് എൻവേദതനെ തണ്ണിയാതു ഇപ്പോത കോകമ് നിരൈന്തു വാഴുകിന്റോമ് ചൊല്ലബായേ നീഡുമ് - വരുവിതപ്പോ ജൂഡാ കണ്ണണെപ് പിരിന്തു പോൾ കലങ്കി നാമ് വാചുകിന്റോമ് ഉണ്ണണെപ് പിരിന്തു നാമ് ഉരുതുയാറില് വാചുകൈയില് മുണ്ണണെപ് പെരുന്തവത്തില് പ്രേരിന്പമാടൈന്തായ് - നീ വാഴിയവേ!

ഉടൻപിറവാത് തമ്പി - Bala (വേലഞ്ഞ)

കണ്ണിഡില് ഉരൈന്തവരേ കണ്ണിയവാനേ - ചിവനുണ അണ്ണണാ വിണ്ണിഡില് മരൈന്തായേ വീരമുടൻ ചിവൻ - ഗുനമ് അടൈന്തായോ കണ്ണിഡില് ഉരൈന്തവരേ കാരമുകിലില് - മരൈന്തേനോ മണ്ണിഡില് പിരിന്തോരക്കു മരഞ്ഞുമ് ശക്ഷന്താൻ - ഉണ്ണ എൻണി നിന്നെക്കൈയിലേ എൻപുരുക്കിപ് പ്രോകുതയ്യാ - ഉണ്ണ മക്കക്കണ തണ്ണിഡില് എழുതുപ് പോൾ വാഴ്വിൽ ഏൻക ക്കൈത്തു - നാഞ്ഞു കണ്ണിഡില് തവിക്കവിട്ടു ക്കലായമ് ചെന്റ്റായ് - തകുമോ വിണ്ണിഡില് കലന്തു വിട്ടു വിമലണ്ടി വാഴിയവേ

സപമ്

SIVA - A FRIEND IN DEED

The news of the passing away of Siva came to me and my family as a rude shock, for it was only on 11 October 1996, to be exact that he called me and unfurled his plans for the future of his family. His family too has been split, like almost all Jaffna families, some of them in many parts of the world. His thoughts of the future for his family has been foremost in his mind like all good fathers should be. But his quality as a friend must have shadowed the fatherly aspect during his early days of fatherhood, for I have seen him bear the brunt on occasions, when his friends and relatives needed it.

I was aware that he was working in N'Eliye in the Forest Dept. When I was in Haputale during the early 60's but did not come in contact with him. It was in the early 80's that our friendship budded and continued to grow till the last. He joined the State Timber Corporation to work as a contractor in the Northern Region. He was efficient and thorough in the knowledge of the forests and the management of his work, was excellent. He was one who not only did his work, but came forward in times of urgency to meet some heavy demand for certain timber materials in the market locally or in the metropolis. He has only to be asked to do the work and he did it without question about the economics of such undertaking. He would first comply and then complain, if any, which was rare. For a person who acts like that there is always a way of assistance and he received them. He expanded his activities by opening an Agency of the State Timber Corporation at Kopay, when the STC closed its depot. His object was to serve the needs of the people who have been deprived of the service, which gave them the timber and fuel.

His activities did not confine him to the official side of life. He came to the assistance of anyone requiring such. It was in 1988 during my sudden illness in Jaffna, when on leave from Colombo, that I experienced his love and care. He was beside me almost during the entire period. Being not satisfied accompanied me to Colombo, in those difficult days, when the IPKF was a thorn in the flesh of the Jaffna man. Siva was engaged in the Travel Trade in 1991 in Colombo, when things became difficult to operate his business in Jaffna. I had to undergo major surgery and there was Siva who did all what was possible and to see me off to Vauniya by rail, and beyond through difficult terrain. His sense of friendship and loyalty is one which his family should be proud of and others to emulate.

His good heartedness has seen all his children, except the last two who are still school going, on the road to a successful future. His two daughters Kala and Latha, after graduation and post degree studies in UK have been given away, the former providing a grandson, with whom Siva has been able to spend his time prior to his departure. Then Arul in UK has been set to carry on his father's trade. Agilan and Kannan at the Jaffna University Medical Faculty are on their way to strengthen the humanitarian work lacking in Jaffna. I understand they have firmly decided to stay behind and serve the people, the quality of service to mankind inbibed from their father. The last two sons Rajanthan and Rajeev will have the guidance and encouragement of their elder brothers and sisters to achieve their academic goals. To Siva's wife, a lady who has borne the brunt of all the problems in the home front with courage, in spite of her health lately, it should be a matter of consolation that God had given her the opportunity to serve her husband during the last days of his life in this world. Pages of Eulogy would not console the grief, the family and the immediate relatives are undergoing, but the thought that there are these dear to Siva, who share the loss will be the only consolation.

May Siva rest in Peace, having done his duty in this birth.

M. Kumarachandran
Retired Manager (Timber Supplies)
State Timber Corporation, Sir Lanka

171A, Brown Road,
Jaffna,
SRI LANKA,
27th December, 1996.

DR. DAVID. S. LEWIS, MB, MRCP, FRC Path,
Consultant Haematologist,
Department of Haematology,
Oldchurch Hospital,
London.

Sir,

We would be failing in our duty if we do not place on record our sincere thanks and gratitude to you Sir, and your staff - the HCO, Nurses and the others - for your great concern, dedication and untiring efforts to give of your best to our Late Father Mr. Arusugam Kanapathipillai Sivagnanam of 64, Thorold Road, Ilford, Essex, UB4 0NU, during his disease (T - cell malignant lymphoma). He always mentioned in his letters, particularly in his last letter dated 05.12.1996 to us which we received on the day of his demise - that you and your staff were doing a wonderful job to control his disease which he was very much impressed.

Our thanks are also due to you Sir, for the certificate which you issued of our father's illness, which enabled my mother, to obtain the Visa and be at his beside, during his last days to tend and comfort him.

No words are adequate to express our deep gratitude for all your services but assure you that you and your staff will always be remembered by us for your exemplary services.

May God Bless You All. Wish your Institution well.

Yours sincerely,

K. Agilan
SIVAGHANAM AGILAN (4th Year Medical Student)

K. Kannan
SIVAGHANAM KANNAN (3rd Year Medical Student)

G. Rajanthan
SIVAGHANAM RAJANTHAN (Advanced Level Student)

S. Rajeev
SIVAGHANAM RAJEEV (Ordinary Level Student).

உதயன் 21.12.96

இதய அஞ்சலி

எமது சக மாணவன் சீ. அகிலனின்

தந்தையார்

தீரு ஆ. க சீவநானம்

அவர்கள் 18.12.96 அன்று ஸண்டனில் இறைபதம் எய்தினார். அன்னாரின் அந்தமா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்பதுடன், அவரின் பிரிவால் துயருஹம் குடும்பத்தினருக்கு எமது அந்தந்த அனுதாபங்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

13ம் அணி மாணவர்கள்,
யாழ் மருத்துவபீடம்.

உதயன் 20.12.96

இதய அஞ்சலி

எமது சக மாணவன் சீ. கண்ணனின் தந்தையார்

தீரு ஆ. க சீவநானம்

அவர்கள் 18.12.96 அன்று திலண்டனில் இறைபதம் எய்தினார். அன்னாரின் அந்தமா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்பதுடன், அன்னாரின் பிரிவால் துயருஹம் அவரின் குடும்பத்தினருக்கு எமது அந்தந்த அனுதாபங்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

14ம் அணி மாணவர்கள்,
யாழ் மருத்துவபீடம்.

உதயன் 21.12.96

கண்ணீர் அஞ்சலி

எமது நண்பன் சீ. றஜிந்தனின் தந்தையார்

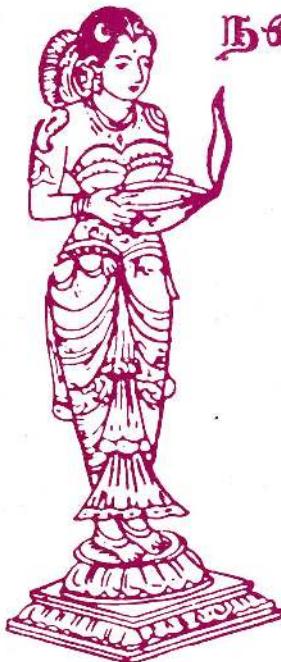
தீரு. க. சீவநானம்

அவர்கள் இறைபதம் எய்தியதையிட்டு துயரடைந்திருக்கும் அன்னாரின் குடும்பத்தினருக்கு எமது அந்தந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

16அநும் அண்டு கணிதப்பிரிவு மாணவர்கள்
யாழ். இந்துக் கல்லூரி

மரபு வழி

- தந்தையார்: திரு அறுவழகம் கணபதிப்பிள்ளை
- தாயார்: திருமதி அன்னபூரணி கணபதிப்பிள்ளை
- மாமனார்: திரு மருத்துப் திருநாவுக்கரசு
- மாமியார்: திருமதி தருமலட்சுமி திருநாவுக்கரசு
- மனைவியார்: திருமதி நவரத்தினம்மா சிவஞானம்
- மக்கள்: சசிகலா
சசிலதா
அருள்பரம்
அகிலன்
கண்ணன்
றஜந்தன்
றஜ්வ்
- மருமக்கள்: கிருபாகரன்
நந்தகுமாரன்
நந்தா
- பேரப்பிள்ளை: கைலஸ் அருண்
- இடன்பிறந்தோர்: இரத்தினாம்பிகை ~ கைலாயபிள்ளை
மங்கையற்கரசி ~ சண்முகம்பிள்ளை
பாலசிங்கம் ~ மரகதும்
துரைசிங்கம் ~ நகுலேஸ்வரி
பரமசிவம்
யோகம்மா ~ விநாயகமுர்த்தி
- மனைவியழி இடன்பிறந்தோர்: நகுலேஸ்வரி ~ துரைசிங்கம்
இராசரத்தினம் ~ யோகம்மா
மங்கையற்கரசி ~ திருநாவுக்கரசு
சீவரத்தினம் ~ சிவகலை
மீனா ~ தயாளன்

நன்ற நவஸ்கள்ரோம்

எங்களின் அன்புக்கு அன்பாய், பாசத்தின்
பிறப்பிடமாய் இயர் கல்வி வரமும்
அளித்தவராய், நெஞ்சிலே நேர்மைத்
திறத்தையும் வளர்த்தவராய், நல்லறிவையும்
புகட்டியவராய் எமது வழிகாட்டியாக
வாழ்ந்த எம் குழுமபத்தலைவனை பாதி
வழியில் எமை நிற்க வைத்து, இறைவன்
அழைத்த போது அறாத்துயரில்
அஹ்ந்திருந்த எங்களுக்கு, அறுவல்
வார்த்தைகளாலும் அளப்பரிய
உதவிகளாலும் நேரிலும் தொலைபேசி மூலமும் எமது துயரத்தில்
பங்கு கொண்டும் எமது துயரங்களை தங்கள் துயரிமன தாங்கி
நின்று இன்னுயிர் நீத்த எமது அன்புத் தலைவனின் அத்ம
சாந்திக்கு வருகை தந்த இற்றார் இறவினர் நண்பர்கள்
அனைவருக்கும் எமது கண்ணீர் கலந்த நன்றிகளைச்
சமர்ப்பிக்கீன்ரோம்.

இவ்வண்ணம்
அன்னாரின் மனைவி,
மக்கள்,
மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளை